

decaanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: The Bells of Saint-Thomas – Sting (2021)

- **lied:** <https://www.youtube.com/watch?v=kq1KcBNcZWk>
- **commentaar:** <https://www.firstthings.com/web-exclusives/2022/03/sting-in-the-shadow-of-the-cross>

I wake up in Antwerp in some rich woman's bed,
There's a man with a hammer inside of my head.
She says, 'I couldn't wake you, I thought you were dead,
But you talked in your sleep, I don't know what you said.'

I look in the mirror, my eyes bleeding red,
There's a taste in my mouth of stale brandy and lead,
Don't know how I got here, or if I was led,
But I know it's a Sunday, for the bells in my head,
As they call to the faithful, the quick and the dead,
The last days of judgement upon us,
And the bells on the roof of St. Thomas...are calling.

She says, 'Are you hungry? You look underfed.'
'No, I'd better be going, I'll have coffee instead.'
'Let me give you some money.' I say, 'There's no need,
You don't owe me nothing, it's what we agreed.'

But the room's like a palace in a book I once read,
And the words that I'm thinking would be better unsaid.
I search for my clothes, then she asks if I'll stay,
'There's a room for you here, my husband's away.'

The bells of St. Thomas are aching with doubt,
They're cracked and they're broken, like the earth in a drought,
I've searched for their meaning, I just never found out,
Whatever they're expecting from us,
Or why the bells on the roof of St. Thomas...are crying.

I walk to the church though it's empty by now,
The roof like an overturned ship, and a prow
For a pulpit, and there it is up on the wall,
St. Thomas inspecting the wounds for us all.

It's a painting by Rubens, painted from life,
And it's flanked by a rich man and his elegant wife,
The wounds we all share, and yet still need the proof,
You can feign your indifference, pretend you're aloof,
But the wounds we're denying are there all the same,
And the bells of St. Thomas start ringing again.

The saint I was named for, the sceptical brother,
The rich man's wife in the arms of another,
And the exit wounds of a love that's gone wrong,
She said she was leaving but she'd already gone,
And the last days of judgement are finally upon us,
And the bells on the roof of St. Thomas...are calling.

Een minder gekend lied van Sting. Mooi beeld: de klokken van St. Thomas die pijnlijk wijzen op de wonden die we allemaal meedragen en niet graag aan herinnerd worden, maar die blijven pijn doen zolang ze geen kans krijgen om te helen.

Ik word wakker in Antwerpen in 't bed van 'n rijke vrouw,
Er zit een man met een hamer in mijn hoofd.
Ze zegt: 'Ik kon je niet wakker maken,
ik dacht dat je dood was,
Maar je praatte in je slaap, ik weet niet wat je zei.'

Ik kijk in de spiegel, mijn ogen rooddoorlopen,
Er is een smaak in mijn mond van muffe cognac en lood.
Ik weet niet hoe ik hier terecht ben gekomen, of dat ik
werd geleid, maar ik weet dat het 'n zondag is, de
klokken in mijn hoofd, terwijl ze de gelovigen, de
levenden en de doden oproepen, de laatste dagen van
het oordeel over ons,
En de klokken op het dak van St. Thomas... roepen.

Ze zegt: 'Heb je honger? Je ziet er ondervoed uit.'
'Nee, ik kan maar beter gaan, dan drink ik wel koffie.'
'Ik zal je wat geld geven.' Ik zeg: 'Dat is niet nodig,
Je bent mij niets verschuldigd, zoals afgesproken.'

Maar de kamer is als 'n paleis in een boek dat ik ooit las,
En de woorden die ik denk, blijven beter onuitgesproken.
Ik zoek naar mijn kleren, en dan vraagt ze of ik blijf,
'Er is hier een kamer voor je, mijn man is weg.'

De klokken van St. Thomas doen pijn door de twijfel,
Ze zijn gebarsten en gebroken, zoals aarde in droogte,
Ik heb naar hun betekenis gezocht, maar ben er nooit
achter gekomen, wat ze ook van ons verwachten, of
waarom de klokken op het dak van St. Thomas... huilen.

Ik loop naar de kerk, ook al is die inmiddels leeg,
Het dak als een omgefallen schip, en een boeg
als preekstoel, en daar hangt hij aan de muur,
St. Thomas bekijkend de wonden van ons allemaal.

Het is 'n schilderij van Rubens, levensecht geschilderd en
het wordt geflankeerd door een rijke man en zijn
elegante vrouw,
De wonden die we allemaal delen, en steeds ontkennen,
Je kunt je onverschilligheid veinzen, doen alsof je
afstandelijk bent, maar de wonden die we ontkennen zijn
er allemaal,
En de klokken van St. Thomas beginnen weer te luiden.

De heilige naar wie ik vernoemd ben, de sceptische
broer,
De vrouw van de rijke man in de armen van een ander,
En de wonden van een liefde die verkeerd is gegaan,
Ze zei dat ze wegging, maar ze was al weg,
En de laatste dagen van het oordeel zijn eindelijk
aangebroken,
En de klokken op het dak van St. Thomas... roepen.

In het lied van Sting wordt verwezen naar dit schilderij: Epitaf van Nicolaas Rockox en zijn vrouw Adriana Perez - Het ongeloof van St Thomas (tss 1613-1615); Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, Antwerpen

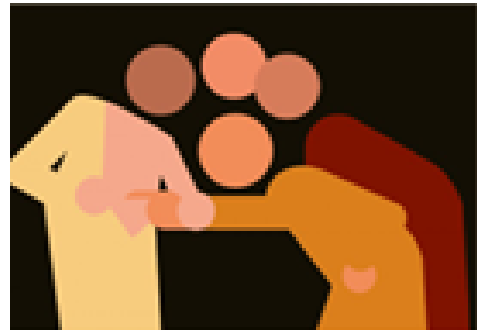
Intredelielied: ZJ 406 Kondig het aan

<https://www.youtube.com/watch?v=RX4a2qsWr9o>

Kondig het aan: De Heer is verrezen,
zeg aan de wereld dat Jezus leeft.
Dit is de weg die Hij heeft geweest;
dit is de waarheid die Hij geeft;
dit is het leven voor alle eeuwen!
Alleluia! Christus leeft.

Zing nu een lied van vreugde en vrede,
zing nu een lied van barmhartigheid.
Alle verdriet en pijn zijn geleden,
al wie verdrukt is wordt bevrijd.
Laat aan wie treuren uw blijdschap weten.
Alleluia! Christus leeft.

Leef in uw hart met volle vertrouwen,
Hoop op een toekomst voor iedereen,
Steun voor wie zwak is, troost voor wie rouwen,
Vriendschap en goedheid om u heen.
Liefde volstaat om een wereld op te bouwen.
Alleluia! Christus leeft.

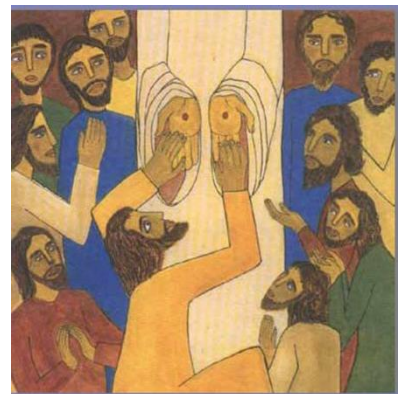
Welkom:

"In blijdschap en eenvoud genoten ze samen hun voedsel en ze bezaten alles gemeenschappelijk."
Zo schetst Lucas ons, in de eerste lezing,
het ideaalbeeld van de eerste christengemeenschap.
Een fel contrast met het evangelie van Johannes
waarin de eerste leerlingen van Jezus
vandaag pas de vreugde van het verrijzenisgeloof ontdekken.

Mochten ook wij Pasen nog niet ervaren hebben
als levengevend en bevrijdend,
dan doen we er misschien goed aan
ons even terug te plooiën op onszelf...
met alle zintuigen open !

Gebed om Gods ontferming:

Misschien behoren we
tot het slag van de eeuwige twijfelaars,
draaien we rond de pot, onzeker over onszelf,
het slag dat alles in vraag stelt.
Toch hopen wij de Levende Heer te mogen zien.
Daarom bidden we: Heer, ontferm U over ons.

Misschien behoren we
tot het slag van de zelfverzekerden die nooit twijfelen,
die altijd weten, en béter weten,
het slag dat overal een uitroep teken bij plaatst.
Toch hopen wij de Levende Heer te mogen zien.
Daarom bidden we: Christus, ontferm U over ons.

Misschien zwalpen we voortdurend tussen zekerheid en twijfel,
met wankele hoop uitkijkend naar de toekomst,
met alle vragen van dien.
Toch hopen wij de Levende Heer te mogen zien.
Daarom bidden we: Heer, ontferm U over ons.

God, bij wie liefde het eerste en het laatste woord is, vouw ons open,
zodat wij voor U en voor elkaar toegankelijk worden. Amen.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge.

Wij loven U, Vader,
scheppende Kracht, Bron van liefde.
Wij loven U, Jezus Christus,
Zoon van God, Weg, Waarheid en Leven.
Wij loven U, Heilige Geest,
Vuur, brandende Liefdeskracht.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde
voor mensen die eenvoudig zijn,
voor mensen die zachtmoedig zijn,
voor mensen die barmhartig zijn,
voor mensen die luisteren
naar het Woord van God en het onderhouden.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde en liefde onder alle mensen:
liefde die nieuw maakt en heelt,
liefde die hoopt en duldt,
liefde die blijft in tijd en eeuwigheid. Amen.

Openingsgebed:

God en Vader,
laat het Woord van Jezus, de Levende, klinken in ons midden,
en bewerk onder ons het wonder van Pasen,
het wonder van genezing en bevrijding,
opdat ook wij, door uw Geest bezielde,
die Geest zouden uitstralen en uitdragen, vandaag en al onze dagen. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de Apostelen (Hand. 4, 32-35)

32 De grote groep gelovigen was één van hart en ziel en er was niemand die iets van zijn bezittingen zijn eigendom noemde; integendeel, alles stond ter beschikking van de gemeenschap.

33 Met grote kracht legden de apostelen getuigenis af van de opstanding van de Heer Jezus, en zij werden allen rijkelijk begunstigd.

34 Er was immers niemand onder hen die gebrek leed, want allen die grond of huizen bezaten verkochten hun bezit, gingen met de opbrengst naar de apostelen,

35 en legden die aan hun voeten. Daarvan werd uitgedeeld aan een ieder, al naar gelang hij nodig had.

Tussenzang: Psalm 118 (117), 2-4, 16ac-18, 22-24

Refrein: Brengt dank aan de Heer, want Hij is genadig, eindeloos is zijn erbarmen!

Stammen van Israël, dankt de Heer, eindeloos is zijn erbarmen!
Herhaalt het, dienaren van de Heer:

De Heer greep in met krachtige hand, de hand van de Heer was machtig.

Geslagen, getuchtigd heeft mij de Heer, maar niet ten dode gedoemd.

De steen die de bouwers hebben versmaad, die is tot hoeksteen geworden.

Dit is de dag, die de Heer heeft gemaakt, wij zullen hem vieren in blijdschap.

Tweede lezing: Uit de 1e brief van de apostel Johannes. (1 Joh. 5, 1-6)

Vrienden,

1 Wie gelooft dat Jezus de Messias is, is uit God geboren. Welnu, wie de Vader liefheeft, heeft ook liefde voor wie uit Hem is geboren.

2 Hoe weten wij dat we de kinderen van God liefhebben? Er is maar één bewijs: dat we God liefhebben en ons houden aan zijn geboden.

3 God liefhebben wil zeggen zijn geboden onderhouden, en zijn geboden zijn niet moeilijk te onderhouden,

4 want ieder die uit God geboren is, overwint de wereld.

En het wapen waarmee wij de wereld overwinnen, is geen ander dan ons geloof.

5 Wie anders kan de wereld overwinnen dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?

6 Hij is gekomen met water en bloed, Jezus Christus.

Hij is niet door water alleen gekomen, maar door water en door bloed. De Geest getuigt het, omdat de Geest de waarheid is.

Tussenzang: ZJ 413 Dit is de dag

<https://www.youtube.com/watch?v=jYicKIEA0ww>

Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven.
Laat ons Hem loven en danken, verheugd dat wij leven.
Diep in de nacht heeft Hij verlossing gebracht,
heeft Hij ons licht aangeheven.

Waren wij dood door de zonde, verminkt en verloren,
doven van harte, verhard om zijn woord niet te horen.
hij is zo groot, Hij overmande de dood.
Wij zijn in Jezus herboren.

Nu zend uw Geest als een vuur, als een stem in ons midden,
dat wij van harte elkander verstaan en beminnen,
en zo voortaan eren uw heilige Naam
en U in waarheid aanbidden.

Evangelie: (Joh. 20, 19-31)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

- 19 Op de avond van die eerste dag van de week
waren de leerlingen bij elkaar.
Hoewel de deur op slot was uit vrees voor de Joden,
kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: 'Vrede!'
- 20 Na deze groet toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde.
Vreugde vervulde de leerlingen toen ze de Heer zagen.
- 21 'Vrede', zei Jezus nogmaals.
'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie.'
- 22 Na deze woorden ademde Hij over hen.
'Ontvang de heilige Geest', zei Hij.
- 23 'Als jullie iemand zijn zonden vergeven, dan zijn ze ook vergeven;
als jullie ze niet vergeven, dan blijven ze behouden.'
- 24 Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd,
was er niet bij toen Jezus kwam.
- 25 De andere leerlingen vertelden hem: 'We hebben de Heer gezien.'
Maar hij zei: 'Ik wil zijn handen zien, met de gaten van de spijkers erin;
ik wil ze met mijn vingers voelen. Ik wil met mijn hand de opening in zijn zijde voelen.
Anders geloof ik niet.'
- 26 Acht dagen later waren de leerlingen weer bijeen,
en nu was Tomas erbij. Hoewel de deur op slot was, kwam Jezus.
Ineens stond Hij in hun midden en zei: 'Vrede!'
- 27 Vervolgens richtte Hij zich tot Tomas:
'Kijk maar, hier zijn mijn handen; kom nu maar met je vinger.
En kom met je hand om de opening in mijn zijde te voelen.
Wees niet langer ongelovig, maar gelovig.'
- 28 Hierop zei Tomas: 'Mijn Heer! Mijn God!'
- 29 Jezus zei: 'Omdat je Me gezien hebt geloof je?
Gelukkig zij die zonder gezien te hebben toch tot geloof komen.'
- 30 Nog veel andere tekenen heeft Jezus voor de ogen van zijn leerlingen verricht, die
niet in dit boek zijn neergeschreven.
- 31 Die welke u hier vindt, zijn neergeschreven
opdat u zult geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God,
en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam.

Overwegingen:

"Ik wil in zijn handen het teken (de gaten) van de nagelen zien en met mijn hand de opening in zijn zijde kunnen voelen. Dat vraagt Tomas. Waarom vraagt hij dat? Tomas weet heel goed wat er met Jezus gebeurd is. Heel Jezus' lijdensweg staat op zijn netvlies gebrand: hoe hij geslagen werd, de kruisweg, hoe hij aan het kruis werd genageld en hoe na zijn dood zijn zijde met een speer werd doorboord. Jezus is het lijden niet ontvlucht. De doorboorde handen en zijde zijn daar het duidelijke teken van. Is dit de Zoon van God? God had hem dat toch wel in al zijn almacht kunnen besparen. Maar neen, juist in Jezus heeft God zich ten volle getoond als een solidaire en meelevende God, die niet boven of buiten het lijden dat mensen ondergaan, staat. Al wie sedertdien op de één of andere manier lijdt, mag zich in God een trouwe, meelijdende bondgenoot weten, een *compagnon de route*. Tot zover een eerste insteek.

Wat Tomas dus ziet, is een Jezus die niet vrij is van sporen die verwijzen naar het lijden. Jezus heeft littekens. Er staat niet dat Tomas Jezus' wonden ziet en vraagt om zijn handen daar in te steken. Ik zeg dit omdat er een belangrijk onderscheid is tussen wonden en littekens. Een litteken is een wonde die genezen is. Zolang iets een wonde is, heeft er nog geen genezing plaatsgegrepen en blijft de pijn. Bij een litteken zijn we een stap verder in het helingsproces, er is een zekere tijd over gegaan, maar de sporen, de verwijzingen ernaar zijn gebleven. Hier in het verhaal zijn we dus al een stap verder. Voor Johannes die zoveel jaren na datum het evangelie neerpent, doet het er niet meer toe hoe lang dat genezingsproces geduurd heeft noch bij Jezus, noch bij de leerlingen. In ieder geval, de verrezen Jezus die zich laat zien is er één met littekens en niet meer met wonden. Dat is een wezenlijk verschil om te begrijpen en te zien waar het in de verrijzenis om gaat. Nieuw leven vraagt tijd, noem het een rouwproces waar men niet te licht en te vlug moet overgaan.

Het doet me behoedzaam omgaan met woorden bijvoorbeeld bij een uitvaart. Vaak zitten de mensen bij een uitvaart daar nog als gewonde, lijdende wezens, of misschien zelfs nog wat verdoofd om de realiteit van het afscheid toe te laten. Spreek dan niet te vlug over verrijzenis en nieuw leven. Geef het hoogstens mee als perspectief, als een hoopvol uitzicht, als iets waar ze misschien ooit toe komen en mogen ervaren, voorbij de pijn van het verlies en het gemis al draaglijker is omdat ze al hebben mogen voelen, een blijvende, andere verbondenheid gevoed door liefde en herinneringen.

Het is wezenlijk het onderscheid te blijven zien tussen wonden en littekens.

Er is niemand denk ik zonder littekens. Om te beginnen omdat iedereen in zijn of haar leven al iets is tegengekomen, ooit is gewond geraakt. Geen kind groeit op zonder een 'gabbe' (een wonde) op te lopen. En wonden zijn zowel lichamelijk als geestelijk. Heel ons leven raken we gewond; het is eigen aan het leven zeker? Maar wonden dienen te genezen tot littekens, zo niet worden het stinkende wonden die blijven pijn doen en uiteindelijk niet goed aflopen. Nu is het zo dat we kampioenen zijn in het ontvluchten of verdoezelen zowel van wonden als van littekens. Want ze horen niet bij het perfecte, volmaakte leven dat we graag hoog houden.

Misbruik, gebeurt dat in onze samenleving, in de Kerk? Daar werd tot 2010 weinig of niets over verteld. En we dachten sindsdien dat we met allerlei maatregelen de wonde konden laten genezen tot een litteken. Niet dus, waarbij de fameuze uitzendingen overkomen als het draaien van een mes in de wonde.

Ik hoop dat wat ons overkomt aan wonden altijd op de één of andere manier mag helen tot litteken waardoor verrijzenis, nieuw leven mogelijk wordt. Alleen is het vaak een lange weg, laten we dat niet vergeten. Jezus heeft het lijden niet ontvlucht, dat was het begin van mijn woordje. Het is belangrijk dat we altijd aandacht hebben voor de wonden des levens en zoeken hoe die te helen tot littekens.

Miguel Dehondt

Ieder van ons draagt wonden met zich mee. Iedereen is in de loop van zijn leven gewond geraakt. Tegenwoordig blijven veel mensen steeds met hun wonden bezig. Ze kunnen het niet laten alle kwetsuren uit hun kinderjaren op te sporen om ze vervolgens

te kunnen verwerken. Daar zit de gedachte achter van perfectie en prestatie. We denken dat we alle wonden moeten wegwerken, al het ziekmakende moeten uitroeien. Maar deze weg leidt naar een impasse. Ons verzoenen met onze kwetsuren is de christelijke weg. Voor Hildegard von Bingen bestaat de kunst van de menselijke zelfwording daarin, dat onze wonden tot parels worden omgevormd. Hoe is dat mogelijk? De omvorming van mijn wonden tot parels betekent voor mij op de eerste plaats dat ik mijn wonden als iets kostbaars beschouw. Daar waar ik gewond ben, ben ik ook gevoelig voor mijn medemensen. Ik begrijp ze beter. En waar ik gewond ben, raak ik mijn eigen hart, mijn eigenlijke wezen. Ik geef de illusie op dat ik volkomen gezond en sterk en volmaakt ben. Ik realiseer me mijn gebrokenheid. Dat houdt me vitaal en maakt me menselijker, barmhartiger en milder. Daar waar ik gewond ben, ligt ook mijn schat. Daar kom ik in aanraking met mijn eigenlijke zelf en met mijn roeping. Daar ontdek ik mijn capaciteiten. Alleen de gewonde dokter is in staat te genezen. Dat wisten de Grieken al.'

(Toespraak door Anselm Grün in de Janskerk te Utrecht op de Derde Henri Nouwenlezing – 1 december 2001, over 'de spirituele weg als weg naar genezing')

Litteken

Hij zou zijn 'snee' aan elke bezoeker laten zien,
de snee van zijn operatie van zoveel decimeter lang.
Want zijn litteken is het heilig waarmerk
van al het leed dat hij geleden heeft.

Zo plaatsen wij een monument
op alle plaatsen waar zoveel mensen hebben afgezien:
in de kampen van de holocaust, op de slagvelden
en in de platgebombardeerde steden.
Een monument als blijvend teken van geleden leed.

Laat mij de sporen van zijn lijden zien, zei Thomas,
mijn hand in zijn doorboorde zijde leggen.
Want anders kan ik niet geloven.
Dan is Hij de Messias niet
die alle leed en lijden kan genezen.

Nog altijd zeggen mensen, vanuit de oude Thomastwijfel:
als ik persoonlijk niet bemerk
hoe christenen omgaan met het lijden,
hoe zij het leed verwerken tot nieuwe levensmoed,
dan kan ik niet geloven dat Hij iets in hun leven doet.

Zo kan elke christen in de loop der tijden
een stukje van dat glorieuze litteken zijn:
de sporen van het zelf geleden leed,
nog slechts een donkere schaduw in de ogen,
terwijl de diepe vreugde, onverwoestbaar en aanstekelijk,
het heilige waarmerk blijft
dat Hij verrees.

(Manu Verhulst)

Leven in geloof is wat anders dan altijd opgetogen zijn.
Vaak is het vooral: tóch maar doorgaan, al zie je nauwelijks resultaat.
Het uithouden met jezelf en met elkaar,
ook al zie je veel mislukken.
Tóch doorgaan ondanks zoveel dat je verdrietig maakt.
Trouw blijven aan wat ons werd toevertrouwd.

Je ziel niet laten verbitteren
maar het goede in elkaar behoeden.
Teleurstellingen niet koesteren maar het uithouden
en geduld opbrengen,
als een wachter in de nacht
die de onbegrijpelijkheid van wat gebeurt, doorstaat.
Ook het onbegrijpelijke van God.

Vasthouden aan de hoop
dat er telkens iets nieuws kan groeien.
En dat mens-zijn en menswaardigheid mogelijk zijn.

Vasthouden aan het geloof
dat op deze vreemde aarde zoiets ongehoords
als 'liefhebben' toch gebeuren kan.

En de verwondering gaande houden.

Woorden van geloof:

Thomas erkende in Jezus zijn Heer en zijn God. Belijden wij:

Wij geloven in God de Vader,
die zijn schepping in onze handen heeft gegeven
om er een woning van te maken
waarin het goed is om te leven.

Wij geloven in de Zoon Jezus Christus,
die bij ons kwam wonen en nu leeft
in de harten van de mensen.
Hij is ons voorbeeld van Liefde tot het uiterste.

Wij geloven in Gods Geest,
die ieder van ons de kracht geeft
om aan het Rijk van God mee te bouwen.

Wij geloven in een gemeenschap
waarin elkeen zorg draagt voor de ander;
waarin eenieder aan de Blijde Boodschap
gestalte geeft door woord en daad.

Wij geloven dat een mensenleven nooit zal eindigen
en dat we hoopvol mogen uitzien
naar het eeuwig geluk bij de Vader. Amen.

Voorbeden:

Tot de Eeuwige die zich heeft ontfermd over Jezus en ook ons niet vergeet, bidden wij:

Voor mensen die, uit angst en verdriet,
de deuren van hun hart gesloten hebben.
Dat zij woorden van vrede mogen horen.
Laten wij bidden...

Voor hen die, dichtgeslagen door verdriet,
geen enkel perspectief meer zien.
Dat zij signalen opvangen van de levende God.
Laten wij bidden...

Voor hen die door vertwijfeling alle vertrouwen zijn gaan missen.
Dat zij zich laten opnemen in een kring van vertrouwen.
Laten wij bidden...

Voor onszelf,
met al onze hoop en twijfel, vreugde en wanhoop.
Dat wij opengaan voor wat ons
in Jezus van Nazareth gegeven wordt.
Laten wij bidden...

Lied: Gij zijt voorbijgegaan - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=BPJoJ8Gh8a0>

uitleg: <https://www.liedboekcompendium.nl/lied/607-gij-zijt-voorbijgegaan-570>

Gij zijt voorbijgegaan,
een steekvlam in de nacht.
De vonken van uw naam
zijn ogen in ons hart.
In flarden hangt uw woord
om onze wereld heen,
wij leven in U voort,
wij zijn met U bekleed.

Gij zijt voorbijgegaan,
een voetspoor in de zee.
Gij zijt te ver gegaan,
Gij zijt een mens te veel.
Gij zijt voorgoed, Gij zijt
verborgen in uw God.
Geen stilte spreekt U uit,
ondenkbaar is uw dood.

Gij zijt voorbijgegaan,
een vreemd bekend gezicht,
een stuk van ons bestaan,
een vriend, een spoor van licht.
Uw licht is in mijn bloed,
mijn lichaam is uw dag,
ik hoop U tegemoet
zolang ik leven mag.

Gebed over de gaven:

Brood en wijn behoren tot het dagelijks leven
zoals vreugde en verdriet,
zoals samen zijn en zich eenzaam voelen,
proberen en toch niet slagen.
Brood en wijn zijn een dagelijkse uitnodiging
om zin te geven aan de dingen die ons omringen,
om uit onszelf te treden
en de weg van Jezus te gaan. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, God,
voor een mens zoals Thomas
die, ondanks zijn traag geloof,
ook inzag dat de dood geen eindpunt is maar een nieuw begin.
Thomas, die ondanks alle ontgoochelingen en littekens,
toch weer de moed vond om te getuigen.

Dank U, God, voor die man Thomas,
die aarzelend en onbegrijpend zijn weg zocht ...
en vond.

Wij danken U, God,
om de verrijzenis van Jezus, uw Zoon,
Hij leeft verder hier in ons midden,
in ieder van ons.

Jezus was en blijft voor ons een Mens van geloof, hoop
en eindeloos vertrouwen,
een Mens van totale inzet,
die zich met hart en ziel
gegeven heeft voor God en mens.

Tot het uiterste is Hij gegaan:
liefde, alleen maar liefde tot de dood erop volgde.
Hij bracht hoop waar mensen het niet meer zagen zitten.
Zo blijft Hij ook ons de weg wijzen naar morgen.
Dankbaar roemen wij zijn grote daden
en heffen ons loflied aan: Heilig, heilig ...

Hemelse Vader,
met eerbied noemen wij uw naam.
Altijd bent U met ons op weg
en dichter dan wij durven dromen,
bent U bij ons wanneer uw Zoon ons samenbrengt
rond deze tafel waar wij uw liefde vieren met brood en beker.

Zoals eens op de weg naar Emmaüs
ontsluit Hij nu voor ons de Schrift
en wij herkennen Hem bij het breken van het Brood.

Daarom bidden wij, barmhartige God:
beadem met uw Geest dit brood en deze wijn
zodat Jezus Christus in ons midden komt
met de gaven van zijn lichaam en zijn bloed.

Want op de avond voor zijn lijden ...

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:

Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert,
dat Gij verrezen zijt.

Oneindig goede Vader,
wij vieren de gedachtenis van onze verzoening
en wij verkondigen de liefde die U ons betoont.
Uw Zoon is door het lijden en de dood gegaan,
en, tot nieuw leven opgewekt,
is Hij ingetreden in uw heerlijkheid.
Zie met genegenheid neer op dit offer
en herken erin uw eigen Zoon
die zijn leven heeft gegeven en zijn bloed vergoten
opdat voor alle zoekers
de weg naar U, Vader, geopend en begaanbaar zij.

Barmhartige God,
laat de Geest van Jezus in ons wonen
en vervul ons met uw liefde.
Sterk ons door de gaven
van zijn Lichaam en zijn Bloed
en maak nieuwe mensen van ons
opdat wij op Jezus zouden lijken.

Bescherm onze paus Franciscus en onze bisschop Lode,
leer alle gelovigen van uw kerk
de tekenen van deze tijd verstaan
en maak hen trouw in de beleving van uw evangelie.

Maak ons herbergzaam van hart voor alle mensen rondom ons;
dat wij, delend in hun vragen en hun pijn,
in hun vreugden en hun hoop,
hen de weg tonen die naar uw liefde leidt.

Erbarm U, Vader, over onze broeders en zusters
die in de vrede van Christus naar U zijn teruggekeerd,
en over alle gestorvenen
waarvan U alleen het geloof hebt gekend.
Breng hen tot het licht van de verrijzenis.

En als ook onze weg ten einde loopt,
neem ons dan op in uw huis, waar plaats is voor velen.
Schenk ons de vervulling van onze levenslange hoop:
overvloedig leven in uw heerlijkheid.

Laat ons toe in de gemeenschap van de heiligen;
dat wij met Maria, de Maagd en Moeder Gods,
met uw apostelen en martelaren,
en al de anderen die U genegen zijn,
dankbaar uw naam aanbidden
en U prijzen door Jezus Christus, onze Heer.

Door Hem en met Hem en in Hem

zal uw naam geprezen zijn,
Heer, onze God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

"Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie" zei Jezus.
Als gezondenen willen wij, in Jezus' spoor,
bidden tot zijn en ons aller Vader:

Onze Vader...

Onze toekomst ligt geborgen in uw hand, Heer.
Sterk ons geloof zodat wij door onze daden
boodschappers worden van uw Belofte.
Dan zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

"Ik wens jullie vrede!"
Zo sprak Jezus ons toe in het evangelie.
Geen goedkope of onderhandelde vrede,
maar een diepe hartenwens van Hem die onschuldig is gestorven.
Kijkend naar de wereld om ons heen, veraf en dichtbij,
beseffen wij hoe kostbaar die vrede is.
Laten wij daarvan werk maken. De vrede van de Heer zij met u.

Communie

Lied:

ZJ 405 Christus is verrezen

<https://www.youtube.com/watch?v=7Ai3KhFuDcQ>

refrein: Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Christus is verrezen.
Naar 't water van het leven gaat uit, uw Herder tegemoet,
ziet en smaakt zijn overvloed. Alleluia.

Herder van de schapen, noem ons bij onze namen!
Uw kudde heeft uw stem gehoord:
roep ons samen rond uw woord. Alleluia.

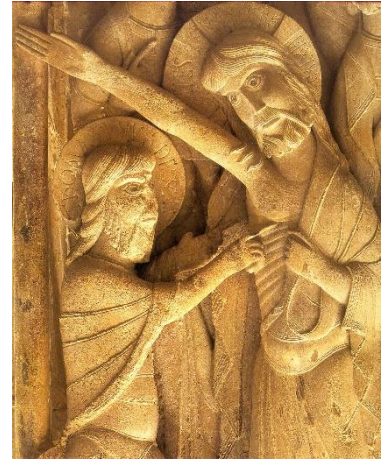
Gij die vreest en twijfelt,
herkent uw Heer en Heiland die in de avond breekt het brood,
en voor u de Schrift ontsloot. Alleluia.

Zalig die gelovend hun God herkennen mogen!
Betast de wonden van de Heer,
knielt in deemoed voor Hem neer. Alleluia.

Slotgebed:

God,
getekend met wonden
is uw Zoon, verheerlijkt, uit de dood opgestaan.
Geef dat wij elkaars gebrokenheid
verdragen en helpen verlichten.
Dat wij ons, met open ogen,
toevertrouwen aan uw Goede Boodschap.
Dat wij, zoals de leerlingen,
één van hart en ziel,
durven getuigen van de liefde en vrede
waaruit wij leven. Amen.

Zegen en zending:

Vroege christenen maakten indruk door een levensstijl
die Jezus hun had voorgeleefd.
Een levensstijl van vriendschap en vrede,
van gedeeld brood en gedeelde levensvreugde.
Moge die levensstijl ook de onze worden.
Moge Gods zegen ons daarbij vergezellen
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Saint-Thomas - Sonny Rollins (1956)

- ➔ <https://www.youtube.com/watch?v=fdakJqKPRDE>
- ➔ <https://www.youtube.com/watch?v=z4u9iDU5Cs0>

Met een handvol kleine, zwakke, machteloze mensen
is het ooit begonnen.
Vanuit hun onmacht, hun angst en ontgoocheling
hebben zij de handen in elkaar geslagen,
en zijn ze op weg gegaan.
Waarheen?
Ze wisten het zelf niet.
Ze zouden wel zien...
Ze deelden wat ze hadden,
brood en wijn, huis en goed.
Uit het samen bidden
putten zij de kracht
om te blijven doorgaan
en hielden ze de droom wakker
die Jezus in hen gewekt had.

Vanuit deze verbondenheid
zetten ze
de kleine dagdagelijkse stappen
die haalbaar waren.
En dat was heel wat.
Zo groeide indertijd nieuw leven
in een stervende wereld.
Waarom zou dat nu niet kunnen?

(Carlos Desoete)